

Verlagje Sleen april 2018

Het weer was weer verrassend in Sleen. Begonnen met regen (wel voordat we aankwamen) en later weer de zon. En eigenlijk was het niet koud. Velen van ons hadden het sowieso niet koud, met het werken op de fiets.

Naar verluidt zijn er nog twee secties aangepast in het gele spoor, omdat er enkele plekken waren die door deze regen glad geworden waren. Alles was uitgezet op de voorspellingen van Piet, die gezegd had, dat het droog en warm zou worden op de zondag. Maar die verwachtingen klopten niet helemaal. Het was nattig (en dus een beetje glad her en der) in het begin.

Om 11 uur vertelde Erik ons wat we moesten weten en konden we van start.



De gele rijders hadden het toch nog een beetje zwaar. Voor menigeen was het een beetje zwoegen. En Geel-Plus is echt een spoor hoger aan het worden, toch ging dat redelijk goed - ook voor onder andere- Gijs. In Rotterdam nog 72 punten en nu (en het was ongeveer gelijk) met 48 strafpunten een stuk beter. Heel goed gedaan. Het is overigens mooi om te zien dat de "oudere" rotten de jongere van alle kanten aanwijzingen geven, om zo iedereen de beste mogelijkheden te geven. Heel mooi!!

En dan Egbert met de CZ en Hans met de Bantam. Zij hadden het ook een beetje zwaar met die lichte fietsjes. Wel licht, maar soms net even te licht in motorvermogen of net ietsje zwaarder als de bochten en hellingen te kort worden of ietsje te stijf bij de korte knikjes. Maar lol hebben ze wel gehad. Egbert heb ik niet vaak zien rijden, maar bij Hans viel me dat wel goed op: hij reed (en ook tijdens het aanduwen) telkens met een grote glimlach rond en ook nog in een outfit zoals die wel meer gangbaar was in de hoogtijdagen van de Bantam. Heel mooi!



Het zal niet aan de regen gelegen hebben, maar er is redelijk veel gesleuteld aan de fietsen. Op enig moment waren er drie mensen tegelijk aan het sleutelen, waarop Gerwin spontaan zijn motoren te koop aanbood, want Italiaanse motoren doen het altijd, zei hij. Hoewel andere lieden uit Drenthe hier ietsje anders over dachten/denken. Ook Arnold moest terugvallen op een Italiaanse fiets. Van de Enfield deed een klep waarschijnlijk wat moeilijk, dus toen Gerd uitgereden was met de Guzzi, moest het motertje met Arnold aan de slag. En het moet gezegd worden, het fietsje kraakte (nog) niet in de handen van Arnold.

We zullen maar eens een fotootje op de site zetten van die overvloedige motoren.



Voor de andere sporen was het genieten. Nergens waar je vastliep of een onmogelijkheid had. En elke sectie was te doen met nul. Maar je moest erg goed blijven opletten en concentreren wilde je alsnog niet een voetje zetten. Veel sturen en hoogte verschillen. Mooi gedaan, goed uitgezet.

Ja, wat valt er nog meer te vermelden? In de uitslag zie je nu verwisselingen in de stand. Het is duidelijk dat de ene rijder beter is in het bochtenwerk en de andere beter met andere moeilijkheden of combinaties overweg kan.

We willen nogmaals de organisatie, de controleurs, de uitzetters, het kantine personeel en de telling nogmaals hartelijk danken voor hun inzet.

Tot volgend jaar.